

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2007

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2007

N:o 106—115

SISÄLLYS

N:o		Sivu
106	Laki vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	927
107	Tasavallan presidentin asetus vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	929
108	Tasavallan presidentin asetus erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamista tarkoittavan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta annetun asetuksen kumoamisesta	945
109	Laki merilain muuttamisesta	946
110	Valtioneuvoston asetus merilain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	952
111	Valtioneuvoston asetus pelastuspalkkion jakamisessa noudatettavista perusteista Suomen valtion aluksen suorittama pelastuksen	953
112	Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamisesta tehdyn kansainvälisen sopimuksen irtisanomisesta	954
113	Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus vuoden 1989 kansainväliseen meripelastusyleissopimukseen tehdystä varaumasta	955
114	Opetusministeriön ilmoitus kansainvälisen dopingin vastaisen yleissopimuksen liitteen muutosten voimaantulosta	957
115	Opetusministeriön ilmoitus dopingin vastaisen yleissopimuksen liitteen muutosten voimaantulosta	958

N:o 106

(Suomen säädöskokoelman n:o 1362/2006)

L a k i

vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Lontoossa 28 päivänä huhtikuuta 1989 tehdyn vuoden 1989 kansainvälisen meripelastus-

yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

HE 97/2006
LiVM 19/2006
EV 163/2006

40—2007

899190

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 107

(Suomen säädöskokoelman n:o 1483/2007)

Tasavallan presidentin asetus**vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Lontoossa 28 päivänä huhtikuuta 1989 tehty vuoden 1989 kansainvälinen meripelastusyleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 17 päivänä marraskuuta 2006 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 22 päivänä joulukuuta 2006 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Kansainvälisen Merenkulkujärjestön IMO:n pääsihteerin huostaan 12 päivänä tammikuuta 2007, tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Vuoden 1989 kansainvälistä meripelastusyleissopimusta koskevan hyväksymiskirjan tallettamisen yhteydessä Suomi on tehnyt varauman sopimuksen 30 artiklan 1 kappaaleen d kohdan mukaisesti. Suomi ei sovelle

yleissopimusta silloin, kun kyseessä oleva omaisuus on merenkulun kulttuuriperintöä, jolla on esihistoriallista, arkeologista tai historiallista arvoa ja se sijaitsee merenpohjassa.

3 §

Vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 22 päivänä joulukuuta 2006 annettu laki (1362/2006) tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

4 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

(Suomennos)

KANSAINVÄLINEN MERIPELASTUSYLEISSOPIMUS, 1989

INTERNATIONAL CONVENTION ON SALVAGE, 1989

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN SOPIMUSPUOLINA OLEVAT VALTIOT, JOTKA

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,

TUNNUSTAVAT, että on suotavaa määrittellä sopimuksella meripelastustoimia koskevat yhdenmukaiset kansainväliset säännöt,

RECOGNIZING the desirability of determining by agreement uniform international rules regarding salvage operations,

PANEVAT MERKILLE, että merkittävä kehitys, etenkin kasvanut huoli ympäristönsuojelusta, on osoittanut tarpeen tarkastella nykyistä kansainvälistä säännöstöä, joka sisältyy Brysselissä 23 päivänä syyskuuta 1910 tehtyyn Kansainväliseen sopimukseen erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevien määräysten yhdenmukaistuttamisesta,

NOTING that substantial developments, in particular the increased concern for the protection of the environment, have demonstrated the need to review the international rules presently contained in the Convention for the Unification of Certain Rules of Law relating to Assistance and Salvage at Sea, done at Brussels, 23 September 1910,

OVAT TIETOISIA siitä suuresta avusta, jonka tehokkaat ja ajoissa suoritettavat pelastustoimet voivat antaa alusten ja muun vaarassa olevan omaisuuden turvallisuudelle sekä ympäristönsuojelulle,

CONSCIOUS of the major contribution which efficient and timely salvage operations can make to the safety of vessels and other property in danger and to the protection of the environment,

OVAT VAKUUTTUNEITA, että on tarpeen taata riittävät kannustimet henkilöille, jotka ryhtyvät pelastustoimiin alusten ja muun vaarassa olevan omaisuuden suhteen,

CONVINCED of the need to ensure that adequate incentives are available to persons who undertake salvage operations in respect of vessels and other property in danger,

OVAT SOPINEET seuraavasta:

HAVE AGREED as follows:

I LUKU - YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

CHAPTER I - GENERAL PROVISIONS

1 artikla

Article 1

Määritelmät

Definitions

Tässä yleissopimuksessa:

For the purpose of this Convention:

a) "Pelastustoimet" tarkoittaa kaikkia tekoja ja toimintaa, johon on ryhdytty vaaranalaisen aluksen tai muun omaisuuden avustamiseksi purjehduskelpoisilla tai millä hyvänsä muilla kulkuvesillä.

(a) "Salvage operation" means any act or activity undertaken to assist a vessel or any other property in danger in navigable waters or in any other waters whatsoever.

b) "Alus" tarkoittaa mitä hyvänsä alusta tai purjehduskelpoista rakennetta.

c) "Omaisuus" tarkoittaa kaikenlaista omaisuutta, jota ei pysyvästi ja tarkoituksella ole kiinnitetty rantaviivaan ja myös käsittää vaaranalaisen rahdin.

d) "Ympäristölle aiheutuva vahinko" tarkoittaa pilaantumisesta, saastumisesta, tulipalosta, räjähdyksestä tai muusta tällaisesta suuronnettomuudesta aiheutuvaa ihmishenkeen tai meren eliöstöön tai raaka-aineisiin kohdistuvaa huomattavaa fyysistä vahinkoa rannikko- tai sisävesillä tai niiden läheisyydessä olevilla alueilla.

e) "Maksu" tarkoittaa tämän yleissopimuksen nojalla maksettavaa palkkiota, hyvitystä tai korvausta.

f) "Järjestö" tarkoittaa Kansainvälistä merenkulkujärjestöä (IMO).

g) "Pääsihteeri" tarkoittaa järjestön pääsihteeriä.

2 artikla

Yleissopimuksen soveltaminen

Tätä yleissopimusta sovelletaan silloin, kun sopimusvaltioissa aloitetaan tämän yleissopimuksen käsittelemiin kysymyksiin liittyvä oikeudenkäynti tai välimiesmenettely.

3 artikla

Alustat ja porausyksiköt

Tätä yleissopimusta ei sovelleta kiinteisiin tai kelluviin alustoihin tai liikkuviin merenpohjan porausyksiköihin silloin, kun tällaiset alustat tai yksiköt ovat määräpaikallaan ja niitä käytetään merenpohjan mineraalivarojen tutkimiseen, hyödyntämiseen tai tuottamiseen.

4 artikla

Valtion alukset

1. Tätä yleissopimusta ei, 5 artiklaa lukuun ottamatta, sovelleta sota-aluksiin tai muihin valtion omistamiin tai käyttämiin ei-

(b) "Vessel" means any ship or craft, or any structure capable of navigation.

(c) "Property" means any property not permanently and intentionally attached to the shoreline and includes freight at risk.

(d) "Damage to the environment" means substantial physical damage to human health or to marine life or resources in coastal or inland waters or areas adjacent thereto, caused by pollution, contamination, fire, explosion or similar major incidents.

(e) "Payment" means any reward, remuneration or compensation due under this Convention.

(f) "Organization" means the International Maritime Organization.

(g) "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

Application of the Convention

This Convention shall apply whenever judicial or arbitral proceedings relating to matters dealt with in this Convention are brought in a State Party.

Article 3

Platforms and drilling units

This Convention shall not apply to fixed or floating platforms or to mobile offshore drilling units when such platforms or units are on location engaged in the exploration, exploitation or production of sea-bed mineral resources.

Article 4

State-owned vessels

1. Without prejudice to article 5, this Convention shall not apply to warships or other non-commercial vessels owned or op-

kaupallisiin aluksiin, jotka pelastustoimien sattuessa ovat oikeutettuja täysivaltaiseen koskemattomuuteen kansainvälisen oikeuden yleisesti tunnustettujen periaatteiden nojalla, jollei kyseinen valtio toisin päättä.

2. Jos sopimuspuoli päättää soveltaa yleissopimusta sota-aluksiinsa tai muihin 1 kappaleessa mainittuihin aluksiin, sen on ilmoitettava soveltamisesta sekä soveltamisen ehtoista ja edellytyksistä pääsihteerille.

5 artikla

Viranomaisten valvomat pelastustoimet

1. Tämä yleissopimus ei vaikuta kansallisen lainsäädännön tai kansainvälisten yleissopimusten määräyksiin, jotka koskevat viranomaisten suorittamia tai niiden valvonnassa suoritettuja pelastustoimia.

2. Tällaisia pelastustoimia suorittavat meripelastajat ovat kuitenkin oikeutettuja nauttimaan tässä yleissopimuksessa määräytyistä oikeuksista ja korvauksista pelastustointen suhteen.

3. Siitä, missä määrin viranomainen, jonka velvollisuutena on suorittaa pelastustoimia, voi nauttia tässä yleissopimuksessa määräytyistä oikeuksista ja korvauksista, määrätään kyseisen viranomaisen kotivaltion lainsäädännössä.

6 artikla

Meripelastussopimukset

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin meripelastustoihin, paitsi mikäli meripelastussopimuksessa nimenomaisesti tai epäsuorasti määrätään toisin.

2. Aluksen päälliköllä on oikeus tehdä meripelastussopimuksia aluksen omistajan puolesta. Aluksen päälliköllä tai omistajalla on oikeus tehdä sellaisia sopimuksia aluksella olevan omaisuuden omistajan puolesta.

3. Mikään tässä artiklassa ei saa vaikuttaa 7 artiklan soveltamiseen tai velvollisuuksiin

erated by a State and entitled, at the time of salvage operations, to sovereign immunity under generally recognized principles of international law unless that State decides otherwise.

2. Where a State Party decides to apply the Convention to its warships or other vessels described in paragraph 1, it shall notify the Secretary-General thereof specifying the terms and conditions of such application.

Article 5

Salvage operations controlled by public authorities

1. This Convention shall not affect any provisions of national law or any international convention relating to salvage operations by or under the control of public authorities.

2. Nevertheless, salvors carrying out such salvage operations shall be entitled to avail themselves of the rights and remedies provided for in this Convention in respect of salvage operations.

3. The extent to which a public authority under a duty to perform salvage operations may avail itself of the rights and remedies provided for in this Convention shall be determined by the law of the State where such authority is situated.

Article 6

Salvage contracts

1. This Convention shall apply to any salvage operations save to the extent that a contract otherwise provides expressly or by implication.

2. The master shall have the authority to conclude contracts for salvage operations on behalf of the owner of the vessel. The master or the owner of the vessel shall have the authority to conclude such contracts on behalf of the owner of the property on board the vessel.

3. Nothing in this article shall affect the application of article 7 nor duties to prevent

estää tai rajoittaa ympäristölle aiheutuvia vahinkoja.

7 artikla

Sopimusten peruuttaminen ja muuttaminen

Sopimus tai sen ehdot voidaan mitätöidä tai muuttaa, jos:

a) sopimus on tehty painostuksen tai vaaran vaikutuksen alaisena ja sen ehdot ovat kohtuuttomat; tai

b) sopimuksen mukainen maksu on ehdottomasti liian suuri tai pieni tosiasiaa suoritettuihin palveluihin nähden.

or minimize damage to the environment.

Article 7

Annulment and modification of contracts

A contract or any terms thereof may be annulled or modified if:

(a) the contract has been entered into under undue influence or the influence of danger and its terms are inequitable; or

(b) the payment under the contract is in an excessive degree too large or too small for the services actually rendered.

II LUKU - PELASTUSTOINTEN SUORITTAMINEN

8 artikla

Meripelastajan sekä omistajan ja päällikön velvollisuudet

1. Meripelastajalla on vaaranalaisen aluksen tai muun omaisuuden omistajaan nähden velvollisuus:

a) suorittaa pelastustoimet asianmukaista huolellisuutta noudattaen;

b) suorittaessaan a-kohdassa tarkoitettua velvollisuutta noudattaa asianmukaista huolellisuutta estääkseen tai rajoittaakseen ympäristölle aiheutuvia vahinkoja;

c) pyytää muiden meripelastajien apua aina, kun olosuhteet sitä kohtuudella edellyttävät; sekä

d) hyväksyä muiden meripelastajien osallistuminen silloin, kun aluksen omistaja tai päällikkö tai muun vaaranalaisen omaisuuden omistaja sitä häneltä kohtuudella pyytää, edellyttäen kuitenkin, ettei muiden osallistuminen vähennä hänen palkkiotaan, mikäli tällaisen pyynnön huomataan olleen perusteeton.

2. Aluksen omistajalla ja päälliköllä tai muun vaaranalaisen omaisuuden omistajalla on meripelastajaan nähden velvollisuus:

a) toimia täydessä yhteistyössä hänen kanssaan pelastustoimien ollessa käynnissä;

CHAPTER II - PERFORMANCE OF SALVAGE OPERATIONS

Article 8

Duties of the salvor and of the owner and master

1. The salvor shall owe a duty to the owner of the vessel or other property in danger:

(a) to carry out the salvage operations with due care;

(b) in performing the duty specified in subparagraph (a), to exercise due care to prevent or minimize damage to the environment;

(c) whenever circumstances reasonably require, to seek assistance from other salvors; and

(d) to accept the intervention of other salvors when reasonably requested to do so by the owner or master of the vessel or other property in danger; provided however that the amount of his reward shall not be prejudiced should it be found that such a request was unreasonable.

2. The owner and master of the vessel or the owner of other property in danger shall owe a duty to the salvor:

(a) to co-operate fully with him during the course of the salvage operations;

b) toimiessaan näin noudattaa huolellisuutta ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tai rajoittamiseksi; ja

c) kun alus tai muu omaisuus on tuotu turvapaikkaan, ottaa ne vastaan meripelastajan tätä kohtuudella pyytäessä.

9 artikla

Rannikkovaltioiden oikeudet

Mikään tässä yleissopimuksessa ei saa vaikuttaa asianomaisen rannikkovaltion oikeuteen ryhtyä kansainvälisen oikeuden yleisesti hyväksytyjen periaatteiden mukaisiin toimiin rantaviivansa tai siihen liittyvien etujensa suojelemiseksi sellaiselta pilaantumiselta tai pilaantumisen uhalta, joka johtuu merenkulkuonnettomuudesta tai siihen liittyvästä toiminnasta ja jonka voidaan aiheellisesti olettaa johtavan huomattaviin vahingollisiin seurauksiin, mukaan lukien toimet, jotka perustuvat rannikkovaltion oikeuteen antaa pelastustoimia koskevia määräyksiä.

10 artikla

Avustamisvelvollisuus

1. Aluksen päällikkö on velvollinen antamaan apua jokaiselle, joka on merihädässä, sikäli kuin hän voi tehdä sen ilman, että hänen alukselleen ja sillä oleville henkilöille aiheutuu vakavaa vaaraa.

2. Sopimusvaltioiden on luotava edellytykset 1 kappaleessa määrätyn velvollisuuden täytäntöön panemiseksi.

3. Aluksen omistaja ei ole vastuussa siitä, jos päällikkö laiminlyö 1 kappaleessa tarkoitettua velvollisuutta.

11 artikla

Yhteistyö

Sopimusvaltion tulee ottaa huomioon meripelastajien, muiden asianosaisten ja viran-

(b) in so doing, to exercise due care to prevent or minimize damage to the environment; and

(c) when the vessel or other property has been brought to a place of safety, to accept redelivery when reasonably requested by the salvor to do so.

Article 9

Rights of coastal States

Nothing in this Convention shall affect the right of the coastal State concerned to take measures in accordance with generally recognized principles of international law to protect its coastline or related interests from pollution or the threat of pollution following upon a maritime casualty or acts relating to such a casualty which may reasonably be expected to result in major harmful consequences, including the right of a coastal State to give directions in relation to salvage operations.

Article 10

Duty to render assistance

1. Every master is bound, so far as he can do so without serious danger to his vessel and persons thereon, to render assistance to any person in danger of being lost at sea.

2. The States Parties shall adopt the measures necessary to enforce the duty set out in paragraph 1.

3. The owner of the vessel shall incur no liability for a breach of the duty of the master under paragraph 1.

Article 11

Co-operation

A State Party shall, whenever regulating or deciding upon matters relating to salvage

omaisten välisen yhteistyön tarpeellisuus määrätessään tai päättäessään pelastustoimiin liittyvistä asioista, kuten merihädässä olevien alusten päästämisestä satamiin tai palveluiden ja tarvikkeiden toimittamisesta meripelastajille, jotta voitaisiin taata pelastustoimien tehokas ja tuloksellinen suorittaminen vaaranalaisen ihmishengen tai omaisuuden pelastamiseksi sekä ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi yleensä.

operations such as admittance to ports of vessels in distress or the provision of facilities to salvors, take into account the need for co-operation between salvors, other interested parties and public authorities in order to ensure the efficient and successful performance of salvage operations for the purpose of saving life or property in danger as well as preventing damage to the environment in general.

III LUKU - MERIPELASTAJIEN OIKEUDET

CHAPTER III - RIGHTS OF SALVORS

12 artikla

Article 12

Palkkion saamisen edellytykset

Conditions for reward

1. Tulokselliset pelastustoimet oikeuttavat palkkioon.

1. Salvage operations which have had a useful result give right to a reward.

2. Ellei toisin määrätä, tämä yleissopimus ei oikeuta maksuun, jos pelastustoimet eivät ole olleet tuloksellisia.

2. Except as otherwise provided, no payment is due under this Convention if the salvage operations have had no useful result.

3. Tätä lukua sovelletaan riippumatta siitä, kuuluvatko pelastettu alus ja pelastustoimet suorittanut alus samalle omistajalle.

3. This chapter shall apply, notwithstanding that the salvaged vessel and the vessel undertaking the salvage operations belong to the same owner.

13 artikla

Article 13

Palkkion määräytymisen perusteet

Criteria for fixing the reward

1. Palkkio on määrättävä sellaiseksi, että se kannustaa pelastustoimiin, ottaen huomioon seuraavat seikat niiden esittämisjärjestyksestä riippumatta:

1. The reward shall be fixed with a view to encouraging salvage operations, taking into account the following criteria without regard to the order in which they are presented below:

a) aluksen ja muun omaisuuden pelastettu arvo;

(a) the salvaged value of the vessel and other property;

b) meripelastajien taito ja ponnistelut ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tai vähentämiseksi;

(b) the skill and efforts of the salvors in preventing or minimizing damage to the environment;

c) meripelastajan onnistumisen aste;

(c) the measure of success obtained by the salvor;

d) vaaran luonne ja aste;

(d) the nature and degree of the danger;

e) meripelastajien taito ja ponnistelut aluksen, muun omaisuuden ja ihmishenkien pelastamiseksi;

(e) the skill and efforts of the salvors in salvaging the vessel, other property and life;

f) meripelastajien käyttämä aika, kustannukset ja heidän kärsimänsä vahingot;

g) riski joutua korvausvelvolliseksi ja muut riskit, joille meripelastajat ja heidän varusteensa ovat altistuneet;

h) annettujen palvelujen riipeys;

i) alusten ja muun pelastustoimiin tarkoitettujen välineistön saatavuus ja käyttö;

j) meripelastajan välineistön valmiustila ja tehokkuus ja sen arvo.

2. Aluksen ja muun omaisuuden kaikkien omistajien on maksettava 1 kappaleen mukaisesti määrätty palkkio suhteessa pelastetun arvoon. Sopimusvaltio voi kuitenkin kansallisessa lainsäädännössään määrätä, että yhden näistä osapuolista on maksettava palkkio, edellyttäen, että tällä osapuolella on takaisinsaantioikeus muilta osapuolilta heidän osuuksiensa suhteessa. Mikään tässä artiklassa ei estä oikeutta puolustautua vaatimuksia vastaan.

3. Palkkiot, joihin ei sisälly korkoa ja palkkioiden lisäksi mahdollisesti maksettavia oikeudenkäyntikuluja, eivät saa ylittää aluksen tai muun omaisuuden pelastettua arvoa.

14 artikla

Erityiskorvaus

1. Jos meripelastajan pelastustoimet ovat kohdistuneet alukseen, joka itse tai jonka lasti uhkasi aiheuttaa ympäristövahingon, eikä meripelastaja saanut 13 artiklan nojalla palkkiota, joka olisi vähintään yhtä suuri kuin tämän artiklan nojalla määrätty erityiskorvaus, hän on oikeutettu saamaan aluksen omistajalta erityiskorvauksen, joka vastaa hänen kulujaan siten kuin ne on tässä määritetty.

2. Jos meripelastaja 1 kappaleessa tarkoitetuissa olosuhteissa on pelastustoimillaan estänyt ympäristövahingon syntymisen tai rajoittanut sitä, voidaan erityiskorvaus, jonka omistaja on 1 kappaleen nojalla velvollinen maksamaan meripelastajalle, korottaa enintään 30 prosentilla meripelastajan ku-

(f) the time used and expenses and losses incurred by the salvors;

(g) the risk of liability and other risks run by the salvors or their equipment;

(h) the promptness of the services rendered;

(i) the availability and use of vessels or other equipment intended for salvage operations;

(j) the state of readiness and efficiency of the salvor's equipment and the value thereof.

2. Payment of a reward fixed according to paragraph 1 shall be made by all of the vessel and other property interests in proportion to their respective salvaged values. However, a State Party may in its national law provide that the payment of a reward has to be made by one of these interests, subject to a right of recourse of this interest against the other interests for their respective shares. Nothing in this article shall prevent any right of defence.

3. The rewards, exclusive of any interest and recoverable legal costs that may be payable thereon, shall not exceed the salvaged value of the vessel and other property.

Article 14

Special compensation

1. If the salvor has carried out salvage operations in respect of a vessel which by itself or its cargo threatened damage to the environment and has failed to earn a reward under article 13 at least equivalent to the special compensation assessable in accordance with this article, he shall be entitled to special compensation from the owner of that vessel equivalent to his expenses as herein defined.

2. If, in the circumstances set out in paragraph 1, the salvor by his salvage operations has prevented or minimized damage to the environment, the special compensation payable by the owner to the salvor under paragraph 1 may be increased up to a maximum of 30% of the expenses incurred

luista. Tuomioistuin tai välimiesoikeus kuitenkin voi, jos katsoo sen oikeudenmukaiseksi ja kohtuulliseksi ja ottaen huomioon asiaankuuluvat 13 artiklan 1 kappaleessa mainitut näkökohdat, korottaa tällaista erityiskorvausta edelleen, mutta kokonaiskorotus ei missään tapauksessa saa olla enemmän kuin 100 prosenttia meripelastajan kuluista.

3. Meripelastajan kuluilla 1 ja 2 kappaleessa tarkoitetaan meripelastajalle varsinaisista pelastustoimista välittömästi aiheutuneita kohtuullisia kuluja sekä kohtuullista korvausta pelastustoimissa tosiasiallisesti käytetyistä välineistä ja henkilökunnasta ottaen huomioon 13 artiklan 1 kappaleen h-, i- ja j-kohdassa mainitut seikat.

4. Erityiskorvausta maksetaan tämän artiklan nojalla vain silloin ja siltä osin kuin sellainen korvaus ylittää meripelastajalle 13 artiklan nojalla tulevan palkkion.

5. Jos meripelastaja on ollut huolimaton eikä siitä johtuen ole estänyt tai rajoittanut ympäristölle aiheutuvaa vahinkoa, tämän artiklan mukainen erityiskorvaus voidaan evätä häneltä kokonaan tai osittain.

6. Mikään tässä artiklassa ei vaikuta aluksen omistajan takaisinsaantioikeuteen.

15 artikla

Palkkion jakaminen meripelastajien kesken

1. 13 artiklan mukaisen palkkion jakaminen meripelastajien kesken suoritetaan siinä artiklassa mainittuja perusteita käyttäen.

2. Palkkion jakaminen kunkin pelastusaluksen omistajan, päällikön ja aluksen palveluksessa olevien muiden henkilöiden kesken määräytyy kunkin aluksen lippuvaltion lainsäädännön mukaisesti. Jos pelastustoimia ei ole tehty aluksesta käsin, jako määräytyy sen lainsäädännön mukaan, jota sovelletaan meripelastajan ja hänen avustajiensa väliseen sopimukseen.

by the salvor. However, the tribunal, if it deems it fair and just to do so and bearing in mind the relevant criteria set out in article 13, paragraph 1, may increase such special compensation further, but in no event shall the total increase be more than 100 % of the expenses incurred by the salvor.

3. Salvor's expenses for the purpose of paragraphs 1 and 2 means the out-of-pocket expenses reasonably incurred by the salvor in the salvage operation and a fair rate for equipment and personnel actually and reasonably used in the salvage operation, taking into consideration the criteria set out in article 13, paragraph 1(h), (i) and (j).

4. The total special compensation under this article shall be paid only if and to the extent that such compensation is greater than any reward recoverable by the salvor under article 13.

5. If the salvor has been negligent and has thereby failed to prevent or minimize damage to the environment, he may be deprived of the whole or part of any special compensation due under this article.

6. Nothing in this article shall affect any right of recourse on the part of the owner of the vessel.

Article 15

Apportionment between salvors

1. The apportionment of a reward under article 13 between salvors shall be made on the basis of the criteria contained in that article.

2. The apportionment between the owner, master and other persons in the service of each salving vessel shall be determined by the law of the flag of that vessel. If the salvage has not been carried out from a vessel, the apportionment shall be determined by the law governing the contract between the salvor and his servants.

16 artikla

Ihmishengen pelastaminen

1. Henkilöt, joiden henki on pelastettu, eivät ole velvollisia maksamaan korvausta, mutta mikään tässä artiklassa ei vaikuta kansallisen lainsäädännön määräyksiin tässä asiassa.

2. Ihmishengen pelastaja, joka on osallistunut pelastustoimia edellyttäneen onnettomuuden yhteydessä annettuihin palveluihin, on oikeutettu saamaan kohtuullisen osuuden maksusta, joka on myönnetty meripelastajalle aluksen tai muun omaisuuden pelastamisesta tai ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämisestä tai rajoittamisesta.

Article 16

Salvage of persons

1. No remuneration is due from persons whose lives are saved, but nothing in this article shall affect the provisions of national law on this subject.

2. A salvor of human life, who has taken part in the services rendered on the occasion of the accident giving rise to salvage, is entitled to a fair share of the payment awarded to the salvor for salvaging the vessel or other property or preventing or minimizing damage to the environment.

17 artikla

Voimassa olevien sopimusten nojalla tehdyt palvelukset

Maksua ei suoriteta tämän yleissopimuksen nojalla, elleivät tehdyt palvelukset ylitä sitä, minkä voidaan kohtuudella katsoa olevan ennen vahingon syntymistä tehdyn sopimuksen noudattamista.

Article 17

Services rendered under existing contracts

No payment is due under the provisions of this Convention unless the services rendered exceed what can be reasonably considered as due performance of a contract entered into before the danger arose.

18 artikla

Meripelastajan virheellisen menettelyn vaikutus

Meripelastajalta voidaan evätä tämän yleissopimuksen mukainen maksu kokonaan tai osittain siltä osin kuin pelastustoimet ovat tulleet välttämättömiksi tai vaikeutuneet hänen oman virheensä tai laiminlyöntinsä johdosta taikka jos meripelastaja on syyllistynyt petokseen tai muuhun epärehelliseen menettelyyn.

Article 18

The effect of salvor's misconduct

A salvor may be deprived of the whole or part of the payment due under this Convention to the extent that the salvage operations have become necessary or more difficult because of fault or neglect on his part or if the salvor has been guilty of fraud or other dishonest conduct.

19 artikla

Pelastustointien kieltäminen

Tämän yleissopimuksen nojalla ei suoriteta maksua palveluista, jotka on annettu

Article 19

Prohibition of salvage operations

Services rendered notwithstanding the express and reasonable prohibition of the

aluksen omistajan tai päällikön tai muun sellaisen vaaranalaisen omaisuuden, joka ei ole eikä ole ollut aluksella, omistajan nimenomaisesta ja kohtuullisesta kiellosta huolimatta.

owner or master of the vessel or the owner of any other property in danger which is not and has not been on board the vessel shall not give rise to payment under this Convention.

IV LUKU - VAATIMUKSET JA TOIMENPITEET

CHAPTER IV - CLAIMS AND ACTIONS

20 artikla

Article 20

Meripanttioikeus

Maritime lien

1. Mikään tässä sopimuksessa ei vaikuta kansainvälisten sopimusten tai kansallisen lainsäädännön mukaiseen meripelastajan meripanttioikeuteen.

1. Nothing in this Convention shall affect the salvor's maritime lien under any international convention or national law.

2. Meripelastaja ei saa pyytää meripanttioikeuttaan täytäntöönpantavaksi, jos hänen saamisilleen, mukaan lukien korot ja kulut, on tarjottu tai asetettu riittävä vakuus.

2. The salvor may not enforce his maritime lien when satisfactory security for his claim, including interest and costs, has been duly tendered or provided.

21 artikla

Article 21

Velvollisuus asettaa vakuus

Duty to provide security

1. Henkilön, joka on velvollinen suorittamaan maksun tämän yleissopimuksen nojalla, on meripelastajan pyynnöstä asetettava riittävä vakuus saamisille, mukaan lukien meripelastajan korot ja kulut.

1. Upon the request of the salvor a person liable for a payment due under this Convention shall provide satisfactory security for the claim, including interest and costs of the salvor.

2. Huolimatta 1 kappaleen määräyksistä, pelastetun aluksen omistajan on tehtävä parhaansa varmistaakseen, että lastinomitajat antavat riittävät vakuudet heihin kohdistuvista vaateista, mukaan lukien korot ja kulut, ennen lastin luovuttamista.

2. Without prejudice to paragraph 1, the owner of the salvaged vessel shall use his best endeavours to ensure that the owners of the cargo provide satisfactory security for the claims against them including interest and costs before the cargo is released.

3. Pelastettua alusta tai muuta omaisuutta ei ilman meripelastajan suostumusta saa siirtää satamasta tai paikasta, jonne ne pelastustointen päätyttyä ensin saapuivat, ennen kuin on annettu riittävä vakuus kyseessä olevaan alukseen tai omaisuuteen kohdistuvista meripelastajan vaateista.

3. The salvaged vessel and other property shall not, without the consent of the salvor, be removed from the port or place at which they first arrive after the completion of the salvage operations until satisfactory security has been put up for the salvor's claim against the relevant vessel or property.

22 artikla

Article 22

Väliaikainen maksu

Interim payment

1. Tuomioistuin tai välimiesoikeus, jolla

1. The tribunal having jurisdiction over

on tuomiovalta meripelastajan vaatimukseen nähden, voi määrätä välipäätöksellä, että meripelastajalle maksetaan osasuorituksena oikeudenmukaiselta ja kohtuulliselta vaikuttava summa sellaisin ehdoin, jotka ovat tapaukseen nähden oikeudenmukaiset ja kohtuulliset, mukaan lukien tarvittaessa vakuutta koskeva ehto.

2. Maksettaessa tämän artiklan mukainen väliaikainen maksu 21 artiklassa määrättyä vakuutta vähennetään vastaavasti.

23 artikla

Vanhentumisajat

1. Saaminen tämän yleissopimuksen nojalla on vanhentunut, ellei oikeudenkäyntiin tai välimiesmenettelyyn ole ryhdytty kahden vuoden kuluessa. Vanhentumisaika alkaa pelastustointien lopettamispäivänä.

2. Henkilö, jota kohtaan vaatimus on tehty, voi milloin hyvänsä vanhentumisajan kuluessa pidentää tätä aikaa ilmoittamalla siitä vaatimusten esittäjälle. Tätä aikaa voidaan edelleen pidentää samalla tavoin.

3. Henkilö, joka on vastuullinen, voi nostaa takautumiskanteen vielä edeltävissä kappaleissa määrätyn vanhentumisajan jälkeenkin, jos se nostetaan sen valtion lainsäädännössä määrätyn ajan kuluessa, jossa oikeudenkäyntiin tai välimiesmenettelyyn on ryhdytty.

24 artikla

Korko

Meripelastajan oikeudesta korkoon tämän yleissopimuksen mukaisista maksuista päätetään sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa juttua käsittelevä tuomioistuin tai välimiesoikeus sijaitsee.

25 artikla

Valtion omistamat lastit

Mitään tämän yleissopimuksen määräyk-

the claim of the salvor may, by interim decision, order that the salvor shall be paid on account such amount as seems fair and just, and on such terms including terms as to security where appropriate, as may be fair and just according to the circumstances of the case.

2. In the event of an interim payment under this article the security provided under article 21 shall be reduced accordingly.

Article 23

Limitation of actions

1. Any action relating to payment under this Convention shall be time-barred if judicial or arbitral proceedings have not been instituted within a period of two years. The limitation period commences on the day on which the salvage operations are terminated.

2. The person against whom a claim is made may at any time during the running of the limitation period extend that period by a declaration to the claimant. This period may in the like manner be further extended.

3. An action for indemnity by a person liable may be instituted even after the expiration of the limitation period provided for in the preceding paragraphs, if brought within the time allowed by the law of the State where proceedings are instituted.

Article 24

Interest

The right of the salvor to interest on any payment due under this Convention shall be determined according to the law of the State in which the tribunal seized of the case is situated.

Article 25

State-owned cargoes

Unless the State owner consents, no pro-

sistä ei saa ilman omistavan valtion suostumusta käyttää perusteena jonkin valtion omistamien ei-kaupallisten lastien takavarikoinnille tai pidättämiselle missään oikeudellisessa menettelyssä tai perusteena oikeudenkäynneille *in rem* niitä vastaan, kun lastit ovat pelastustoimien tapahtuessa kansainvälisen oikeuden yleisesti hyväksyttyjen periaatteiden nojalla oikeutettuja täysivaltaiseen koskemattomuuteen.

26 artikla

Humanitaariset lastit

Mitään tämän yleissopimuksen määräystä ei saa käyttää perusteena valtion lahjoittaman humanitaarisen lastin takavarikoinnille tai pidättämiselle, jos valtio on suostunut maksamaan pelastuspalveluksista, joita on annettu tällaisille humanitaarisille lasteille.

27 artikla

Välimiesmenettelyssä annettujen päätösten julkaiseminen

Sopimusvaltioiden tulee rohkaista meripelastusta koskeissa jutuissa välimiesmenettelyssä annettujen päätösten julkaisemista sikäli kuin mahdollista ja osapuolten suostumuksella.

V LUKU - LOPPUMÄÄRÄYKSET

28 artikla

Allekirjoittaminen, ratifiointi, hyväksyminen ja liittyminen

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten järjestön päämajassa 1 päivästä heinäkuuta 1989 alkaen 30 päivään kesäkuuta 1990 asti ja on sen jälkeen avoinna liittymistä varten.

2. Valtiot voivat ilmaista suostuvansa siihen, että tämä yleissopimus sitoo niitä:

a) allekirjoittamalla sen ratifiomis- tai hyväksymisvaraumitta; tai

vision of this Convention shall be used as a basis for the seizure, arrest or detention by any legal process of, nor for any proceedings *in rem* against, non-commercial cargoes owned by a State and entitled, at the time of the salvage operations, to sovereign immunity under generally recognized principles of international law.

Article 26

Humanitarian cargoes

No provision of this Convention shall be used as a basis for the seizure, arrest or detention of humanitarian cargoes donated by a State, if such State has agreed to pay for salvage services rendered in respect of such humanitarian cargoes.

Article 27

Publication of arbitral awards

States Parties shall encourage, as far as possible and with the consent of the parties, the publication of arbitral awards made in salvage cases.

CHAPTER V - FINAL CLAUSES

Article 28

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 July 1989 to 30 June 1990 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

b) allekirjoittamalla sen ratifioimis- tai hyväksymisvaraumin, mitä seuraa ratifiointi tai hyväksyminen; tai

c) liittymällä siihen.

3. Ratifiointi, hyväksyminen tai liittymisen tapahtuu tallettamalla sitä tarkoittava asiakirja pääsihteerin huostaan.

29 artikla

Voimaantulo

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan vuoden kuluttua päivästä, jona 15 valtiota on ilmaissut suostuvansa siihen, että yleissopimus sitoo niitä.

2. Valtion osalta, joka ilmaisee sen jälkeen, kun yleissopimuksen voimaantulon ehdot on täytetty, suostuvansa siihen, että tämä yleissopimus sitoo sitä, tämä suostumus tulee voimaan vuoden kuluttua suostumuksen ilmaisemisesta.

30 artikla

Varaumat

1. Valtio voi allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai liittyessään siihen varata itselleen oikeuden olla soveltamatta tämän yleissopimuksen määräyksiä:

a) silloin kun pelastustoimet tapahtuvat sisävesillä ja kaikki niihin osallistuvat alukset ovat sisävesialuksia;

b) silloin kun pelastustoimet tapahtuvat sisävesillä eikä niihin osallistu yhtään alusta;

c) silloin kun kaikki osapuolet ovat kyseisen valtion kansalaisia;

d) silloin kun kyseessä oleva omaisuus on merenkulun kulttuuriperintöä, jolla on esihistoriallista, arkeologista tai historiallista arvoa, ja se sijaitsee merenpohjassa.

2. Allekirjoittaessa tehdyt varaumat on vahvistettava ratifioitaessa tai hyväksyttäessä tämä yleissopimus.

3. Valtio, joka on tehnyt varauman tähän yleissopimukseen, voi peruuttaa varauman milloin hyvänsä pääsihteerille osoitettavalla

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance of approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 29

Entry into force

1. This Convention shall enter into force one year after the date on which 15 States have expressed their consent to be bound by it.

2. For a State which expresses its consent to be bound by this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, such consent shall take effect one year after the date of expression of such consent.

Article 30

Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, reserve the right not to apply the provisions of this Convention:

(a) when the salvage operation takes place in inland waters and all vessels involved are of inland navigation;

(b) when the salvage operations take place in inland waters and no vessel is involved;

(c) when all interested parties are nationals of that State;

(d) when the property involved is maritime cultural property of prehistoric, archaeological or historic interest and is situated on the sea-bed.

2. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

3. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification ad-

ilmoituksella. Peruutus tulee voimaan ilmoituksen vastaanottamispäivänä. Jos ilmoituksessa sanotaan varauman peruutuksen tulevan voimaan siinä mainittuna päivänä, joka on myöhempi kuin päivä, jona pääsihteeri on vastaanottanut sen, peruutus tulee voimaan tänä myöhempänä päivänä.

31 artikla

Irtisanominen

1. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän yleissopimuksen milloin hyvänsä vuoden kuluttua siitä, kun tämä yleissopimus tulee kyseisen valtion osalta voimaan.

2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla irtisanomiskirja pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan vuoden tai irtisanomiskirjassa mainitun pidemmän ajan kuluttua siitä, kun pääsihteeri on vastaanottanut irtisanomiskirjan.

32 artikla

Tarkistaminen ja muuttaminen

1. Järjestö voi kutsua koolle kokouksen tarkistamaan ja muuttamaan tätä yleissopimusta.

2. Pääsihteerin tulee kutsua koolle tämän yleissopimuksen sopimusvaltioiden kokous tarkistamaan ja muuttamaan yleissopimusta kahdeksan sopimusvaltion, tai neljäsoan sopimusvaltiosta niin pyytäessä riippuen siitä, kumpi lukumäärä on suurempi.

3. Tämän yleissopimuksen muutoksen voimaantulon jälkeen ilmaistun suostumuksen noudattaa tätä yleissopimusta katsotaan koskevan muutettua yleissopimusta.

33 artikla

Tallettaja

1. Tämä yleissopimus talletetaan pääsihteerin huostaan.

dressed to the Secretary-General. Such withdrawal shall take effect on the date the notification is received. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date the notification is received by the Secretary-General, the withdrawal shall take effect on such later date.

Article 31

Denunciation

1. This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Article 32

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of eight States Parties, or one fourth of the States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any consent to be bound by this Convention expressed after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 33

Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.

2. Pääsihteerin tulee:

a) ilmoittaa tämän yleissopimuksen allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille sekä kaikille järjestön jäsenille:

i) jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta päivämäärineen;

ii) tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä;

iii) tämän yleissopimuksen irtisanomiskirjojen tallettamisesta, vastaanottamispäivämäärästä sekä irtisanomisen voimaantulopäivästä;

iv) 32 artiklan mukaisesti hyväksytyistä muutoksista;

v) tämän yleissopimuksen nojalla tehtyjen varaumien, selitysten tai ilmoitusten vastaanottamisista;

b) toimittaa tämän yleissopimuksen oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen tai liittyneet siihen.

3. Heti tämän yleissopimuksen tultua voimaan tallettajan tulee toimittaa sen oikeaksi todistettu jäljennös Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröintiä ja julkaisemista varten Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

34 artikla

Kielet

Tämä yleissopimus on tehty yhtenä arabi-, kiinan-, englannin-, ranskan-, venäjän- ja espanjankielisenä alkuperäiskappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

TÄMÄN VAKUUDEKSI ovat allekirjoittaneet hallitustensa siihen asianmukaisesti valtuuttamina allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

TEHTY LONTOOSSA 28 päivänä huhtikuuta 1989.

2. The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

(ii) the date of the entry into force of this Convention;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) any amendment adopted in conformity with article 32;

(v) the receipt of any reservation, declaration or notification made under this Convention;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depository to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 34

Languages

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.

DONE AT LONDON this twenty-eighth day of April one thousand nine hundred and eighty-nine.

N:o 108

(Suomen säädöskokoelman n:o 1484/2007)

Tasavallan presidentin asetus

erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamista tarkoittavan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamista tarkoittavan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta 24 päivänä elokuuta 1923 annettu asetus (219/1923).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 109

(Suomen säädöskokoelman n:o 1363/2006)

L a k i**merilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 9 luvun 3 §:n 1 kohta, 14 luvun 66 §:n 2 momentti, 16 luku ja 19 luvun 1 §:n 1 kohta sekä
lisätään 21 lukuun uusi 3 b § seuraavasti:

9 luku

Yleiset säännökset vastuun rajoittamisesta

3 §

Saamiset, joita vastuunrajoitus ei koske

Oikeus vastuunrajoitukseen ei koske:

1) pelastuspalkkiota 16 luvun 9 §:ssä tarkoitettu erityiskorvaus mukaan lukien, yhteisestä haverista suoritettavaa osallistumismaksua tai sopimukseen perustuvaa korvausta 2 §:n 1 momentin 4, 5 tai 6 kohdassa tarkoitusta toimenpiteestä;

14 luku

Aluksen rahtaus

66 §

Yhteinen haveri ja meripelastus

Aikarahdinottaja saa ilman aikarahdinanta-

jan suostumusta pelastaa henkilöitä. Hän saa myös pelastaa aluksia tai muuta omaisuutta, jollei se ole kohtuutonta aikarahdinantajalle. Aikarahdinottajan osuudesta 16 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun nettopelastuspalkkioon sekä vastaavasti 16 luvun 9 §:ssä tarkoitettuun erityiskorvaukseen aikarahdinantaja saa yhden kolmasosan.

16 luku

Meripelastus

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) *meripelastuksella* toimenpidettä, johon ryhdytään haaksirikkoutuneen tai vaarassa olevan aluksen tai muun omaisuuden avustamiseksi kulkuvesillä;
- 2) *aluksella* vesikulkuneuvoa ja purjehduskelpoista laitetta;
- 3) *omaisuudella* omaisuutta, jota ei ole pysyvästi ja tarkoituksella kiinnitetty rantaan;

4) *ympäristölle aiheutuvalla vahingolla* piilaantumista, saastumisesta, tulipalosta, räjähdyksestä tai muusta vastaavasta vakavasta tapahtumasta aiheutuvaa huomattavaa fyysistä vahinkoa ihmisen terveydelle, meren eliöstölle taikka luonnonvaroilta rannikko- tai sisävesillä taikka niihin liittyvillä alueilla.

2 §

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan, kun meripelastusta koskevaa riita-asiaa käsitellään suomalaisessa tuomioistuimessa tai välimiesmenettelyssä Suomessa.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun sekä pelastetulla että pelastustyön suorittaneella aluksella on sama omistaja.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan viranomaisen suorittamaan tai valvomaan meripelastukseen vain siltä osin kuin niistä ei säädetä tai määrätä muualla. Tällaiseen meripelastukseen osallistuneella meripelastajalla on kuitenkin oikeus pelastuspalkkioon tai erityiskorvaukseen tämän luvun säännösten mukaisesti.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta kiinteisiin tai kelluviin alustoihin eikä siirrettäviin merenpohjan porausyksiköihin silloin, kun tällaiset alustat tai yksiköt ovat määräpaikallaan ja niitä käytetään merenpohjan mineraalivarojen tutkimiseen, hyödyntämiseen tai tuottamiseen.

Tämän luvun säännöksiä ei myöskään sovelleta muinaismuistolaisissa (295/1963) tarkoitettuihin aluksiin ja omaisuuteen, jolle siitä ole erikseen sovittu.

3 §

Sopimusvapaus, sopimuksentekovaltuus ja sopimuksen sovittelu

Tämän luvun säännöksistä voidaan sopimuksin poiketa. Sopimuksella ei voida kuitenkaan rajoittaa meripelastajan, aluksen päällikön, laivanisännän taikka aluksen tai muun omaisuuden omistajan tämän luvun säännösten mukaista velvollisuutta estää tai rajoittaa ympäristölle aiheutuvia vahinkoja.

Jäljempänä 11 §:n 5 momentissa säädetään eräiden pelastuspalkkion jakamista koskevien sopimusten pätevydestä.

Aluksen päälliköllä on oikeus tehdä meripelastussopimus aluksen omistajan puolesta. Aluksen omistajalla, laivanisännällä ja päälliköllä on oikeus kullakin erikseen tehdä meripelastussopimus aluksella olevan tai siellä oleen omaisuuden omistajan puolesta.

Meripelastusta koskevaa sopimusta tai tällaisessa sopimuksessa olevaa ehtoa voidaan kohtuullistaa tai jättää se huomioon ottamatta, jos sopimus on tehty painostuksen tai vaaran vaikutuksen alaisena ja sopimus tai sen ehto on kohtuuton taikka jos sopimuksen mukaisen pelastuspalkkion tai erityiskorvauksen määrä ei ole kohtuullisessa suhteessa suoritettuun meripelastustyöhön.

Mitä 10 §:n 3 momentissa säädetään, noudatetaan silloinkin, kun pelastamisesta on tehty sopimus.

4 §

Meripelastajan, omistajan, laivanisännän ja päällikön velvollisuudet

Meripelastaja on aluksen omistajaan ja laivanisäntään sekä muun meripelastuksen kohteena olevan omaisuuden omistajaan nähden velvollinen:

1) suorittamaan meripelastustyön asianmukaista huolellisuutta noudattaen;

2) noudattamaan meripelastustyön aikana asianmukaista huolellisuutta estääkseen tai rajoittaakseen ympäristölle aiheutuvia vahinkoja;

3) pyytämään muiden meripelastajien apua aina, kun olosuhteet sitä kohtuudella edellyttävät; ja

4) sallimaan muiden meripelastajien osallistua pelastustoimintaan, jos aluksen omistaja, laivanisäntä tai päällikkö taikka muun vaarassa olevan omaisuuden omistaja sitä häneltä pyytää ja pyyntöä on pidettävä kohtuullisena; jos osoittautuu, että tällainen pyyntö oli kohtuuton, muiden osallistuminen ei vaikuta pelastuspalkkion suuruuteen.

Aluksen omistaja, laivanisäntä, päällikkö ja muun meripelastuksen kohteena olevan omaisuuden omistaja on meripelastajaan nähden velvollinen:

1) toimimaan täydessä yhteistyössä meripelastajan kanssa meripelastustyön aikana;

2) noudattamaan meripelastustyön aikana asianmukaista huolellisuutta estääkseen tai rajoittaakseen ympäristölle aiheutuvia vahinkoja; ja

3) meripelastajan perustellusti sitä pyytessä ottamaan vastaan pelastetun aluksen tai muun omaisuuden sen jälkeen kun se on saatu turvaan.

5 §

Oikeus pelastuspalkkioon

Meripelastajalla on oikeus pelastuspalkkioon, jos meripelastus oli tuloksellinen. Pelastuspalkkiota ei saa määrätä suuremmaksi kuin pelastetun aluksen ja muun omaisuuden arvo on. Pelastuspalkkioon ei lueta korko- ja oikeudenkäyntikuluja.

Ihmishengen pelastaminen ei sinällään oikeuta pelastuspalkkioon. Meripelastustilanteen yhteydessä ihmisiä pelastaneella on kuitenkin oikeus kohtuulliseen osuuteen meripelastajalle kuuluvasta pelastuspalkkiosta tai erityiskorvauksesta.

Edellä 1 momentin estämättä voidaan esittää vaatimuksia 9 §:ssä tarkoitettusta erityiskorvauksesta.

6 §

Pelastuspalkkion suuruuden määrääminen

Pelastuspalkkion suuruus on määrättävä sellaiseksi, että se kannustaa pelastustoimintaan ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

1) pelastetun aluksen ja muun omaisuuden arvo;

2) meripelastajien taito ja ponnistelut aluksen ja muun omaisuuden meripelastuksessa sekä ihmishengen pelastamisessa;

3) meripelastajien taito ja ponnistelut ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi ja rajoittamiseksi;

4) missä määrin meripelastajat ovat onnistuneet;

5) vaaran luonne ja vakavuusaste;

6) meripelastajien käyttämä aika ja heille aiheutuneet kustannukset ja menetykset;

7) meripelastajien riski joutua korvausvelvolliseksi ja muut riskit, joille meripelastajat tai heidän varusteensa ovat altistuneet;

8) pelastustoiminnan nopeus;

9) pelastustoimintaan tarkoitettujen alusten tai muiden varusteiden saatavuus ja käyttö;

10) meripelastajien varusteiden valmiustila ja tehokkuus sekä varusteiden arvo.

7 §

Vastuu pelastuspalkkiosta

Aluksen omistajan sekä muun omaisuuden omistajan on maksettava pelastuspalkkio suhteessa heille kuuluvan pelastetun omaisuuden arvoon.

8 §

Pelastuspalkkion jakaminen usean meripelastajan kesken

Jaettaessa pelastuspalkkiota usean meripelastajan kesken tulee 6 §:ssä mainitut seikat ottaa huomioon.

9 §

Erytyiskorvaus

Jos meripelastajan pelastustoimet ovat kohdistuneet alukseen, joka itse tai jonka lasti on uhannut aiheuttaa vahingon ympäristölle, meripelastajalla on oikeus saada erityiskorvaus kustannuksistaan aluksen omistajalta ja laivanisännältä. Erytyiskorvausta maksetaan kuitenkin vain siltä osin kuin korvaus ylittää 6 §:n mukaisesti määräytyvän pelastuspalkkion.

Jos meripelastaja on 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa estänyt ympäristölle aiheutuvan vahingon syntymisen tai rajoittanut sitä, voidaan erityiskorvausta korottaa määrällä, joka vastaa enintään 30 prosenttia meripelastajan kustannuksista. Jos harkitaan kohtuulliseksi, korvausta voidaan kuitenkin korottaa enintään 100 prosenttiin meripelastajan kustannuksista. Tällöin tulee ottaa huomioon 6 §:ssä mainitut seikat.

Meripelastajan kustannuksilla tarkoitetaan meripelastajalle meripelastustyöstä aiheutuneita kohtuullisia kuluja ja kohtuullista korvausta pelastustoimissa perustellusti käyetyistä varusteista ja henkilökunnasta. Korvausta määrättäessä on otettava huomioon 6 §:n 8—10 kohdassa mainitut seikat.

Jos meripelastaja on ollut huolimaton, eikä sen vuoksi ole estänyt tai rajoittanut ympäristölle aiheutuvaa vahinkoa, voidaan erityiskorvaus evätä häneltä osittain tai kokonaan.

10 §

Oikeus korvaukseen eräissä tapauksissa

Sillä, joka toimii ennen vaaran syntymistä tehdyn sopimuksen mukaisesti, on oikeus pelastuspalkkioon tai erityiskorvaukseen vain, jos suoritettavat toimenpiteet ovat olleet sellaisia, ettei niiden kohtuudella voida katsoa kuuluvan sopimuksen täyttämiseen.

Sillä, joka on aluksen omistajan, laivanisännän tai päällikön nimenomaisesti ja perustellusta kiellosta huolimatta osallistunut meripelastukseen, ei ole oikeutta pelastuspalkkioon eikä erityiskorvaukseen. Oikeutta pelastuspalkkioon tai erityiskorvaukseen ei ole myöskään, jos muun vaarassa olevan omaisuuden, joka ei ole eikä ole ollut aluksella, omistaja on nimenomaisesti ja perustellusti kieltänyt osallistumisen meripelastukseen.

Pelastuspalkkio tai erityiskorvaus voidaan evätä kokonaan tai osittain, jos meripelastus on aiheutunut tai vaikeutunut meripelastajan virheen tai laiminlyönnin seurauksena taikka jos meripelastaja on meripelastuksen yhteydessä syyllistynyt petokseen tai muuhun villilliseen tekoon.

11 §

Pelastuspalkkion jakaminen laivanisännän ja miehistön kesken

Jos Suomessa rekisteröity alus on pelastanut matkalla jotakin, pelastuspalkkiosta on ensin suoritettava korvaus siitä vahingosta, joka meripelastuksen johdosta on aiheutunut alukselle, lastille tai jollekin muulle aluksessa

olevalle omaisuudelle, korvaus sellaisista polttoaineesta sekä päällikön ja miehistön palkoista ja muonituksesta aiheutuneista kustannuksista, jotka ovat syntyneet meripelastuksen johdosta, sekä 3 momentissa tarkoitettu korvaus.

Pelastuspalkkion jäljelle jäävästä osasta (*nettopelastuspalkkio*) laivanisäntä saa kolme viidesosaa ja jäännöksestä päällikkö yhden kolmasosan ja varsinainen miehistö kaksi kolmasosaa. Miehistön osuus jaetaan heille heidän palkkauksensa mukaisessa suhteessa. Päällikön osuuden on kuitenkin aina oltava vähintään kaksi kertaa niin suuri kuin korkeimmin palkatun merimiehen osuus on. Aluksessa oleva luotsi saa osuuden pelastuspalkkiosta niin kuin hän kuuluisi miehistöön ja, jollei hän ole laivanisännän palveluksessa, saisi samansuuruisia palkkaa kuin ylin perämies.

Jos merimies on erittäin ansiokkaasti osallistunut meripelastukseen tai antautunut erityiselle vaaralle alttiiksi, hänelle voidaan myöntää korvausta 2 momentissa säädetyn osuuden lisäksi. Merimiehen, joka esittää tällaisen korvausvaatimuksen, on kolmen kuukauden kuluessa meripelastuksen päättymisestä ilmoitettava siitä laivanisännälle tai päällikölle.

Jos erityiset syyt, kuten aluksen matkan tarkoitus tai aluksen palveluksessa oleville suoritettavan palkan tai korvauksen laskemistapa, antavat aiheutta, voidaan pelastuspalkkiot jakaa muulla kuin 1—3 momentissa säädetyllä tavalla.

Sopimus, jonka mukaan päällikölle tai miehistölle suoritetaan pienempi osuus aluksella mahdollisesti ansaittavasta pelastuspalkkiosta kuin mitä edellä tässä pykälässä säädetään, on mitätön, jollei kyseessä ole alus, joka harjoittaa meripelastusta ja on erityisesti sitä varten varustettu tai jollei kyseessä ole tiettyä pelastustyötä koskeva sopimus, joka on tehty ottokatselmuksen yhteydessä.

Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan Suomen valtion alukselle kuuluvan pelastuspalkkion jakamiseen silloinkin, kun alusta käytetään yksinomaan valtion muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen. Päällikön osuus pelastuspalkkiosta suoritetaan kuitenkin aluksen päällikön esimiehelle tai tämän vertaiselle, jos tämä on ottanut itselleen aluksen

päällikkyuden pelastukseen ryhdyttäessä. Aluksen vakinainen päällikkö saa palkkiosuutensa miehistölle tulevasta osuudesta palkkauksensa mukaisessa suhteessa. Valtio voi luopua pelastuspalkkiosta kokonaisuudessaan joutumatta vastuuseen aluksessa olevia kohtaan. Aluksessa oleville tulevan pelastuspalkkion osuuden jakamisessa huomioon otettavasta palkkauksesta, osuuden jakamisesta valtion eri alusten kesken sekä alukselle tulevasta pelastuspalkkiosta luopumisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Muulla kuin Suomessa rekisteröityyn alukseen sovelletaan pelastuspalkkion jakamisessa sen valtion lainsäädäntöä, jossa alus on rekisteröity. Jos meripelastusta ei ole suoritettu aluksesta, pelastuspalkkio jaetaan sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan meripelastajan ja tämän palveluksessa olevien väliseen sopimukseen.

12 §

Vakuus

Tämän luvun säännösten nojalla maksuvelvollisen on meripelastajan pyynnöstä asetettava vakuus pelastuspalkkion ja erityiskorvauksen maksamisesta. Vakuuden on katettava myös korot ja oikeudenkäyntikulut. Kun tällainen vakuus on asetettu, meripelastaja ei saa vedota meripanttioikeuteen pelastuspalkkiovaatimusten osalta.

Pelastetun aluksen omistajan ja laivanisännän on myötävaikutettava siihen, että lastin omistaja asettaa ennen lastin luovuttamista vakuuden häneen kohdistuvien vaatimusten varalle. Vakuuden on katettava korot ja oikeudenkäyntikulut.

Pelastettua alusta tai muuta pelastettua omaisuutta ei saa ilman meripelastajan suostumusta siirtää siitä satamasta tai paikasta, jonne omaisuus ensimmäiseksi on viety meripelastuksen jälkeen, ellei vakuutta meripelastajan vaatimusten turvaamiseksi ole asetettu.

Jos alus sen vuoksi, että pelastaja kieltäytyy hyväksymästä tarjottua vakuutta, joutuu viipymään tai omaisuuden omistaja ei saa omaisuutta haltuunsa, mutta tarjotun vakuuden katsotaan olleen riittävä ja turvaava, pe-

lastajan on korvattava kaikki näin aiheuttamansa vahinko.

13 §

Ennakkomaksu

Tuomioistuimien tai välimiesoikeus, joka on toimivaltainen käsittelemään meripelastajan vaatimuksia, voi meripelastajan pyynnöstä väliaikaisesti määrätä, että pelastuspalkkiosta tai erityiskorvauksesta on maksettava kohtuullinen ennakko. Asian luonteen niin vaatiessa voidaan tällaisen ennakon ehdoksi asettaa, että meripelastaja asettaa vakuuden vastaanotettavalle määrälle taikka muita olosuhteisiin nähden kohtuullisia ehtoja.

14 §

Lastiin kohdistuva pelastuspalkkiovaatimus

Milloin alus on pelastanut toisen saman omistajan aluksen tai sen lastia, pelastetun aluksen päällikkö ei saa edustaa lastin omistajaa, kun lastista haetaan pelastuspalkkiota.

Jollei heti saada selvyttä, kenen lasti on, tuomioistuimen tulee pelastajan tai vakuutusenantajan pyynnöstä määrätä esteetön ja asiantunteva uskottu mies edustamaan lastin omistajaa kaikessa, mikä koskee lastiin liittyviä pelastuspalkkiovaatimuksia. Sama on voimassa, jos lastin omistajaa ei ilman vaikeuksia tai ajanhukkaa voida tavoittaa.

15 §

Valtion omistamat ja humanitaariset lastit

Tämän luvun säännökset eivät oikeuta vieraan valtion omistaman lastin takavarikkoon tai muihin lastia koskeviin turvaamistointenpiteisiin, jos lastia käytetään yksinomaan muita kuin kaupallisia tarkoituksia varten ja se nauttii meripelastuksen aikana kansainvälisen oikeuden yleisesti tunnustettujen periaatteiden mukaista koskemattomuutta.

Tämän luvun säännökset eivät oikeuta sellaisen lastin, jonka jokin valtio on lahjoittanut humanitaarisista tarkoitusta varten, takavarikkoon tai muihin sitä koskeviin turvaamistoi-

menpiteisiin, jos kyseinen valtio on sitoutunut maksamaan lastin pelastustoimista.

19 luku

Saatavan vanhentuminen

1 §

Saatavan vanhentuminen

Kanne maksun saamiseksi seuraavista saatavista on, riippumatta siitä, onko vastuu rajoitettu tai rajoittamaton, pantava vireille:

1) pelastuspalkkiota tai 16 luvun 9 §:ssä tarkoitettua erityiskorvausta koskevasta saatavasta kahden vuoden kuluessa siitä, kun pelastustoimi päättyi ja 16 luvun 11 §:n mukaista pelastuspalkkion osuutta koskevasta saatavasta vuoden kuluessa siitä, kun asianomainen on saanut laivanisännältä ilmoituksen pelastuspalkkion ja osuuden suuruudesta; se, jota kohtaan vaatimus on tehty, voi kuitenkin kanneajan kuluessa pidentää tätä aikaa ilmoittamalla siitä vaatimusten esittäjälle;

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

21 luku

Toimivaltainen tuomioistuin ja oikeudenkäynti merioikeusjutuissa

3 b §

Toimivaltainen merioikeus pelastustoimissa

Sen lisäksi, mitä 3 §:ssä säädetään, kanne 16 luvun mukaisen pelastuspalkkion tai erityiskorvauksen määräämisestä tai jakamisesta voidaan nostaa merioikeudessa siinä hovioikeuspiirissä, jossa meripelastus suoritettiin tai jossa pelastettu omaisuus tuotiin maihin.

Jos 1 momentissa tarkoitettu kanne koskee meripelastustyötä, joka on suoritettu muualla kuin Suomessa, voidaan kanne 3 §:ssä säädetyn lisäksi nostaa Helsingin käräjäoikeudessa.

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin ja aloitettuihin pelastustöihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 110

(Suomen säädöskokoelman n:o 1485/2007)

Valtioneuvoston asetus

merilain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään merilain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1363/2006) voimaantulosäännöksen nojalla:

1 §
Merilain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2006 annettu laki (1363/2006) tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Kansainvälisten asioiden neuvos Minna Kivimäki

N:o 111

(Suomen säädöskokoelman n:o 1486/2007)

Valtioneuvoston asetus**pelastuspalkkion jakamisessa noudatettavista perusteista Suomen valtion aluksen suoritettua pelastuksen**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 16 luvun 11 §:n 6 momentin nojalla sellaisena kuin se on laissa 1363/2006:

1 §

Jos meripelastuksen on suorittanut Suomen valtion alus, jota käytetään yksinomaan valtion muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen, merilain 16 luvun 11 §:n 2 momentin mukaan huomioon otettavalla palkkauksella tarkoitetaan kunkin miehistöön kuuluvan kuukausipalkkaa. Jos miehistöön kuuluu varusmiehiä tai heihin verrattavia, on heidän pelastuspalkkio-osuutensa määrättävä sen viranomaisen, jonka palveluksessa henkilö on, virkamiehen alimman kuukausipalkan mukaan.

2 §

Jos pelastukseen on osallistunut eri minis-

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2007

teriöiden hallinnonalaan kuuluvia aluksia, valtioneuvosto voi päättää aluksen henkilöstölle tulevan pelastuspalkkion jaosta alusten kesken.

3 §

Merilain 16 luvun 11 §:ssä säädetystä pelastuspalkkiosta luopumisesta päättää ministeriö, jonka hallinnonalaan alus kuuluu. Asiasta päättää kuitenkin valtioneuvosto, jos pelastukseen on osallistunut useamman ministeriön hallinnonalaan kuuluvia aluksia.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä tammikuuta 2008.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Kansainvälisten asioiden neuvos *Minna Kivimäki*

N:o 112

Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus

**erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamisesta
tehdyin kansainvälisen sopimuksen irtisanomisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Liikenne- ja viestintäministeriö ilmoittaa, että tasavallan presidentti on päättänyt 22 päivänä joulukuuta 2006 eduskunnan 17 päivänä marraskuuta 2006 antaman hyväksymisen mukaisesti (EV 163/2006), että Suomi irtisanoo kansainvälisen sopimuksen erinäisten meriapua ja meripelastusta koskevain määräysten yhdenmukaistuttamisesta (SopS 23/1923)

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Kansainvälisten asioiden neuvos Minna Kivimäki

N:o 113

Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus
vuoden 1989 kansainväliseen meripelastusyleissopimukseen tehdystä varaumasta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Liikenne- ja viestintäministeriö ilmoittaa, että Suomi on tehnyt vuoden 1989 kansainväliseen meripelastusyleissopimukseen varauman. Tasavallan presidentti on päättänyt varauman tekemisestä 22 päivänä joulukuuta 2006 eduskunnan 17 päivänä marraskuuta 2006 antaman hyväksymisen mukaisesti (EV 163/2006) ja se on talletettu Kansainvälisen Merenkulkujärjestön IMO:n pääsihteerin huostaan 12 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2007

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Kansainvälisten asioiden neuvos Minna Kivimäki

(Suomennos)

**VUODEN 1989 KANSAINVÄLISEEN MERIPELASTUSYLEISSOPIMUKSEEN
TEHTY VARAUMA**

Yleissopimuksen 30 artiklan 1 kappaleen d kohdan mukaisesti Suomi ei sovelle yleissopimusta silloin, kun kyseessä oleva omaisuus on merenkulun kulttuuriperintöä, jolla on esihistoriallista, arkeologista tai historiallista arvoa ja se sijaitsee merenpohjassa.

Pursuant to Article 30 (1) (d) of the Convention The Republic of Finland reserves the right not to apply the provisions of this Convention when the property involved is maritime cultural property of prehistoric, archaeological or historic interest and is situated on the sea-bed.

N:o 114

Opetusministeriön ilmoitus

kansainvälisen dopingin vastaisen yleissopimuksen liitteen muutosten voimaantulosta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Opetusministeriö ilmoittaa, että kansainvälisen dopingin vastaisen yleissopimuksen (SopS 4/2007) liitteeseen 28 päivänä joulukuuta 2007 hyväksytyt muutokset ovat voimassa 1 päivästä tammikuuta 2008.

Liitteen muutokset ovat nähtävänä ja saatavissa opetusministeriössä, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

Liikunta-asia-*neuvos* Timo Haukilahti

N:o 115

Opetusministeriön ilmoitus

dopingin vastaisen yleissopimuksen liitteen muutosten voimaantulosta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Opetusministeriö ilmoittaa, että dopingin vastaisen yleissopimuksen (SopS 23/1990) liitteeseen 12 päivänä marraskuuta 2007 hyväksytyt muutokset ovat voimassa 1 päivästä tammikuuta 2008.

Liitteen muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa opetusministeriössä, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2007

Opetusministeri *Sari Sarkomaa*

Liikunta-asia- asiantuntija Timo Haukilahti

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 106—115, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2007

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1238-2361